

La nostra conducta “digna i convincent”

Na Maria Gay Tibaú

Prot. CSG/15/24
Bogotà, 23 d'octubre de 2024

Sempre he admirat la claredat d'altres congregacions religioses a explicar la seva “forma d'evangelitzar”. Generalment, té a veure amb la “predicació” i també amb altres formes creatives de presentar la “Bona Nova de Jesús”. La paraula és clau en la transmissió de la fe i en l'anunci de l'Evangeli, sens dubte. Però no sols.

Sempre m'havia preguntat... i nosaltres? Quin és el nostre “estil propi d'evangelitzar”? Quin mètode utilitzem?

Rellegint la nostra història, els documents antics i no tan antics, m'he adonat que tenim un estil que ens és propi per a evangelitzar. Un mètode extraordinari que no comença per la paraula; utilitza, “la paraula”, sí, però no en primer terme ni d'un mode estructurat previ. Amb un discurs tancat.

La clau la trobo en el número 148 de les constitucions de 1984, encara que comença a despuntar en les constitucions de 1972, en el número 177. En les Constitucions actuals la trobem en el número 78.

Tradicció i actualitat. Qui està en l'origen d'aquesta nova manera d'evangelitzar és la gran mestra i inspiradora; la Vetlladora per excel·lència; La Servidora incansable. MARÍA GAY TIBAU.

Recorrem juntes aquest mètode extraordinari i accessible per a totes.

“La nostra conducta digna, pròxima i convincent farà que els malalts se'ns obrin amb confiança, de manera que puguem dir-los una paraula que desperti la seva fe i esperança, com feien les nostres primeres Germanes, que amb l'accent de la seva veu i paraules sembraven la pau en els seus cors, ajudant-los a descobrir el valor del sofriment, orientant-vos cap a Crist per a ser per Ell consolats, i a desitjar la gràcia dels Sagraments.” (Cons. 78)

1 Artífex de confiança

La nostra vida i les nostres accions, la nostra conducta habitual, i especialment quan estem “servint i vetllant”, ha de tenir unes característiques que són essencials per a la credibilitat de les nostres paraules. Dignitat, proximitat i convicció. La forma com ens presentem i fem el nostre treball obre les portes de la confiança de qui estem servint, cuidant, acompanyant. La nostra figura, el nostre rostre amb les múltiples expressions que és capaç de mostrar, tot en nosaltres “farà que s'obrin amb confiança”.

2 Paraula que “desperta”

Paraula que s'obre pas a través del relat de qui ha confiat en nosaltres. Paraula nova. Paraula neta d'interès. Paraula que arriba al seu destinatari pronunciada amb la mateixa confiança rebuda. Paraula que suggereix. Paraula que desperta el més profund de l'ésser humà i el fa emergir cap a la superfície per a ser alliberat, acollit, consolat, o per a ser conegut i abraçat. Paraula que deslliga nusos anyencs. Paraula que desperti la fe i l'esperança; la certesa que hi ha camí per a recórrer, que hi ha llum per a avançar, que hi ha motiu per a aixecar-se i Viure. Paraula que reconcilia. Paraula que descobreix a Déu més a prop del que un pensa.

3 Accent de veu

El to de veu en la comunicació és fonamental, en qualsevol terreny en el qual ens movem. Els missatges transmesos amb claredat, seguretat i to adequat fan que les nostres paraules siguin més creïbles i la connexió emocional més potent.

Diuen els experts en la matèria que la veu és “...un potent instrument que podem utilitzar per a captar i mantenir l'atenció amb els interlocutors i per a complementar, reforçar i matisar els missatges orals.” Accent de veu i paraules són dos poderosos vehicles guaridors, on els horitzons tancats veuen obrir-se bretxes per donar pas al que sembla impossible o inassolible. Veu i paraula fan possible que ens entenguem des d'aprop i des de dins. Fa possible la veritable i efectiva comunicació humana.

4 Sentit i valor

L'experiència ens diu que el primer que està en dubte davant una desgràcia, contratemps o malaltia, o simplement davant una cosa inesperada, és el “sentit i el valor” del que ens esdevé. I apareixen els “per què”, que mai tenen una resposta que satisfaci la nostra demanda.

Quan l'home aconsegueix connectar el present, el real, amb aquest “sentit i valor” troba la pau, la serenitat i la força per a fer-li front.

El “sentit i valor” del que ens ocorre -especialment si és dolorós- no ens evitarà el dolor o el treball per a revertir o portar fins al final el procés. No és màgia que fa callar o

fulmina la realitat que vivim. És font de certesa, és força que no s'aparta, és lluita i determinació. I paradoxalment. pot portar a l'alegria.

Totes les formes d'evangelitzar porten al mateix punt: Al Dador de Vida. Però el nostre, aquest mètode que va aportar la nostra Mare María Gay Tibau, és actual i sempre nou. No consumeix massa recursos més que la voluntat i implicació de cadascuna. Som portadores de SALUT. Portadores de BONA NOVA. Portadores de DÉU.

Feliç dia de María Gay Tibau.

Benediccions de part de Déu.

Rosa Masferrer Felip, rsjg
Superiora General